

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Naročnina znaša
za vse leto 24 K., pol leta 12 K., 3 mesece 6 K. — na naročbe brez dopolane naročnine, se uprava ne ozira.
Naročnina na nedeljsko izdajanje „Edinosti“ stane: celoletno K 5-20, pol leta 2-60
Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Nepravilne pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.
Naročnino, oglašje in reklamacije je pošiljati na upravo lista
UREDNIŠTVO: ul. Giorgio Galatti 18. (Narodni dom).
Izdajatelj in odgovorni urednik **ŠTEFAN GODINA**. Lastnik konsorcijski list „Edinost“. — Natisnila tiskarna konsorcijska lista „Edinost“ v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 18.
Poštno-hranilnični račun št. 841-652.
TELEFON šte. 1157.

Mesečna priloga: „SLOVENSKI TEHNIK“.

BRZOJAVNE VESTI.

Baron Aehrenthal in Tittoni pri italijanskem kralju.

RACCONIGI 16. Minister baron Aehrenthal in Tittoni sta v spremstvu avstro-ogrskih poslanikov grofa Lützowa in barona Gagerna ter kabinetnega načelnika Bollatija dospela semkaj ob 10. in pol uri predpoludne. Vsprejeli so jih ceremonijer in dva adjutanta kraljeva ter so se na to v dvornih kočijah podali v kraljevo vilo. Mnogočica ljudstva je ministre spoštljivo pozdravljala.

Tittoni in baron Aehrenthal v Turinu.

TURIN 16. Minister baron Aehrenthal in Tittoni sta sinoči ob 11. uri z avstro-ogrskima poslanikoma grofom Lützowom in baronom Gagernom ter kabinetnim načelnikom Bollati-jem dospela semkaj ter se nastanila v hotelu „Evrope“.

TURIN 16. Minister baron Aehrenthal in Tittoni sta s svojim spremstvom ob 9. in pol uri predpoludne odpotovala v Raccogni.

Provizorični proračun odobren.

DUNAJ 16. Proračunski odsek je odobril provizorični proračun in predlog posl. Wityka glede poštne in brzozjavne pristojbin.

C. in kr. vojna mornarica.

DUNAJ 16. Glasom brzozjavnega poročila, je vojna ladija „Elizabeta“ dne 16. t. m. dospela na Kr. Na krovu vse zdravo.

Petrov usmrten.

SOFIJA 16. (Bolg. brz. ag.) Morilec ministerskega predsednika Petkova, Petrov je bil danes zjutraj usmrten.

Sofija 16. (Bolg. brz. ag.) Morilca ministerskega predsednika so obesili ob 4. in tri četrt uri v dvorišču centralne ječe v Sofiji.

Petrov je mirno poslušal, ko so mu naznanili, da se izvrši nad njim smrtna kazen. Vso noč je prebdel in je ponovno izrazil svoje obžalovanje, da je izvršil umor. Predno so ga odvedli na morišče so mu na njegovo prošnjo podelili zakramente umirajočih. Potem je izpil kavo in mirno korakal na morišče. Ko so konstatovali njegovo smrt, so položili truplo v krsto ter jo odpeljali na pokopališče.

Francoski ministerski svet.

PARIZ 16. Današnji ministerski svet se je danes bavil s položajem na jugu.

Čestitke predsedniku Fallieresu.

PARIZ 16. Predsedniku Fallieresu so čestitali cesar Viljem, kralj Alfonz in predsednik meksikanske republike.

Francoski poslanik v Petrogradu odlikovan.

PARIZ 16. Kakor poročajo iz Petrograda, je car Nikolaj podelil francoskemu poslaniku Bompardu najvišji ruski red. Po napadih, naperjenih proti Bompardu v „Novoje Vremjah“, je to odlikovanje posebno značilno.

Fallieres odlikovan od mikada.

PARIZ 16. „Figaro“ poroča, da v kratkem izroči japonski poslanik Kurino predsedniku Fallieresu red Krizantemov, ki mu ga je podelil mikado.

Eksplodizija na ameriški vojni ladiji.

BOSTON 16. Na vojni ladiji „Georgia“ se je danes pripetila eksplozija v shrambi za smodnik, ko so jemali iz nje smodnik. Ladija ni sicer poškodovana, le oklopna vrata so trpela vsled ognja, vročine in pretresa. Mornari so mnenja, da so nesrečo povzročile iskre iz dimnika.

BOSTON 16. Od poškodovanega moštva na bojni ladiji „Georgia“ so v minoli noči umrli še en poročnik in en mornar, večeraj je umrlo 6 oseb, tako da je do sedaj vseh mrtvih 8. Bržkone umre še drugih šest mornarjev, ki so bili tudi poškodovani.

Povodenj.

VRATISLAVA 16. „Schles. Zeitung“ poroča, da je v Reinerzu povodenj odnesla neki dvorec, v katerem je bila ena oseba, ki so jo le z veliko težavo rešili.

RUSIJA.

Dementi glede smrti Leva Tolstega.

PETROGRAD 16. Govorica o smrti Leva Tolstega je popolnoma neosnovana. Pesnik je popolnoma zdrav.

Napad z bombo na generala. Tri osebe ubite.

ALEKSANDROPOL 16. Ko se je danes ob 2. in pol uri zjutraj bivši guverner v Tiflisu, general Alihanov s svojim sinom, soprogo in hčerjo generala Glibova peljal domov iz kluba kabardinskega polka, sta bili proti kočiji, ko je ista krenila v Babutovo ulico, vrženi dve bombi. General Alihanov, soproga generala Glibova in kočijaž so bili usmrteni. Sin Alihanov in hči Glibova sta bila ranjena.

Pismo iz Prage.

(Od našega posebnega poročevalca)

Utiski z beneške noči. — Slavnostno razpoloženje v praških ulicah v soboto 29. junija. — Na grobu pionirjev Sokolstva: Jindřicha Fignerja in Miroslava Tyrša. — Gostje v reprezentanci loži na telovadišču. — Zastopniki tiska v žurnalistični loži. — Popoludanske proste vaje. 8064 Sokolov nastopi k prostim vajam! — Nastop 2500 Sokolov. — Moravski in slovaški narodni plesi. — Nastop francoskih gimnastov. — Burja, naliv in dež na vežbališču. — Junaško vstrajanje sokolice. — Ljudska veselica na razstavišču.

(Nadaljevanje in zvrsetek včerajšnjega članka.)

Pri odpoludanskih vežbah so bile reprezentančne in žurnalistične lože napolnjene do zadnjega kotička. Posebno glasno so izražali svoje občudovanje Francozji, ki so po vsaki dovršeni točki klicali „très bien!“ Sivolasi podžupan pariški dr. Lampu se je z mladeniškim ognjem zanimal za vežbe ter se dal informovati o napredku Sokolstva. Med drugimi odličnjaki sta bila tudi češka ministra Fort in Pacák, zagrebški, ljubljanski in beligranski župan ter mnogo odličnih francoskih, angleških, ruskih in drugih gostov. Nad reprezentančno ložo, na najlepšem mestu, od koder je bil najkрасnejši pogled na nepozabno sokolsko panoramo, je bila časnikarska loža, kjer je bil zastopan ne samo slovanski, ampak, smelo rečeno, vse evropsko novinstvo. Poleg angleških, francoskih, ruskih, poljskih, švicarskih in dr. listov so bili zastopani tudi vsi trije slovenski dnevniki in sicer za „Slovenski Narod“ pisatelj Ivan Lah, za „Slovenca“ g. Rozman in za „Edinost“ dr. Gregorin.

Program v soboto popoludne je bil raznolik ali neurje ga je nekoliko pokvarilo. Proste vaje so bile seveda vrhunec vsega zleta. V nekoliko minutah je bil tu ad oculos podan največji dokaz o sokolski organizaciji in disciplini. Preidimo k prvi točki sobotnega programa, ki je bila izpolnjena narodnimi plesi. Predstavljeni so bili valaški, šlezki, hanaški in slovaški narodni plesi. Tri

sto oseb je nastopilo v narodnih plesih, sami pravi Slovaki iz Trenčina, Hane in Šlezije. Ta krasna produkcija je bila šestokrat fotografirana od Francozov in Angležev ter bo tako reproducirana v največjih evropskih listih. K plesu je vedno nastopilo po 50 parov, ki so imeli svojo originalno hanaško in slovaško godbo. Tuji gostje, posebno Francozi in Angleži, so bili kar presenečeni na tej bogatosti in raznobarnosti slovaških krojev. Dekleta so v ličnih kolomejkah se svojimi fanti ukajoč priskakala na vežbališče; na to so vstopili v krog. —

Za tem so nastopili francoski gimnasti, ki so proizvajali razne proste vaje; njih originalno boksanje je bila novost. Umeje se, da občinstvo ni štedilo z izrazi pohvale napram simpatičnim zastopnikom francoske trikolore.

Nastaja mi sedaj najtežja uloga, ker se čutim preslabim, da opišem svobodne vaje, ki so bile krona vsega zleta. Najbujnejša fantazija čitateljeva je preslaba, da pojmi to grandiozno sliko in najbolj izvežbano pero pisateljevo je prešibko, da samo motno predoči ono nepozabno sliko, ki se je razvijala pred našimi očmi na sv. Petra dan na letenski planjavi. Vendar poskusimo!

Nepozabna slika zaplave teles, ki na en mah menjuje svojo podobo kakor na ukaz čarodejnikove palice! Tresete se in se bojite za red. Nepotrebno! Niti enemu ne manjka orientacije. Trenotek svečanostne tišine, ko 8064 junakov stoji čelom proti glavni tribuni. Kamor gledaš, povsod vrste geometrične enakomernosti. Nočete verjeti in ne verujete, dokler ne zavzemi piščalka veliteljeva in se ne oglasi prvi zvok iz glasbenega paviljona. Duše stotisoča gledalcev se strnejo v pogledu, prsa se vzdigujejo navdušenja, v grlu kakor da nas tlačijo in solze se nam lesketajo... Trenotek nepozaben, utis, ki se nam neizbrisno utrja v duši... Na dano znamenje načelnika Č. O. S. Vanička se svetlikajo zastori, zakrivajoč severni in južni vhod. Ob zvokih himne „Hej Slovani“ korakata proti sebi dva mogočna veletoka, vsak v 28 stopih. Oba toka korakata, mogočnim, enotnim korakom proti središču vežbališča. Ko sta se približala na 30 korakov, razstopa se vsak v 14-stope. Središče telovadišča je zakrito grandiozno sliko križa, stvorjenega od 8064 telovadcev. Morje teles... Temeljni ton barve je temna medrina (telovadnih hlač) na njih se ritmično pogiblje bela pena — barva trikotov. Modrina in rudečilo se dopolnjujeta v trikolore — rudeči pasi telovadcev. Zanimivo je središče pogibljivega križa. Kakor v panju rojč tu ti-soči telovadcev. Eni se obračajo na desno, drugi na levo. Široke vrste se razdeljujejo in zopet spojujejo. Gledalcu se zdi, kakor bi tu nastajal ogromen kaos; kajti na trenotek zginjajo redne vrste; ali v najbližjem trenutku opaža, da se ustvarjajo nove neprickovane forme: veletoki se razdeljujejo, novi se ustvarjajo. Veletoki se delijo v sedmostope, telovadci se pripravljajo k prostim vajam. Godba prestaja igrati. Majestetna tišina zvišuje utisek najbližjih trenutkov. Nekoliko sekund samo, dvoje znamenje s trobento, dvojen mahljaj se zastavico in ogromna ploha vežbališča je v geometrično ravnih vrstah pokrita z 8064 telovadci! — Stojim v časnikarski loži; ob moji strani stoji Francoz, poznam ga po čepici. Ni mogel molčati ob grandioznem pogledu. Predstavlja se. On je poročevalec francoskega vojaškega lista „L'ar-

mée“. Ali vam ugaja to? sem ga vprašal. „Mene je sram, da sem Francoz in žal mi je, da nisem Čeh, ker kaj takega bi ne bilo zmožno naše vojaštvo!“ Ublažil sem njegovo žalost, zatrjujoč mu, da tudi avstrijska vojska bi ne bila kaj takega zmožna. Saj pa tudi častniki (avstrijski), ki so zavzeli nekoliko lož, so se kar osupnjeni molče spogledavali. Stel sem minute. Od časa, ko so telovadci vstopili na vežbališče in do časa ko je vsak v največjem redu zavzel svoj prostor, je minolo le 10 minut in 35 sekund. To je vrhunec discipline in organizacije.

Koj na to so nastopile sokolice k vajam s kiji. Bilo jih je 2500. Burja ploskanja ali tudi burja na nebu, je pozdravljala te hrabre žene ob vstopu na vežbališče. Nastop se je vršil ob močnem dežju. Prej, nego so se toki razvrstili v trostope, spremenilo se je vreme v grozovit vihar, vmes je lilo kakor iz škafa, bliskalo, treskalo in grmelo. Z možatostjo kakor prave Špartanke so stale telovadke v najhujšem nalivu, nepregibno na svojem mestu. Navdušene ovacije občinstva so jih pozdravljale. Telovadke pa so popolnoma premočene, mirno pričakovale daljših povelj. Konečno jih je signal osvobodil k odstopu, ker pri tako groznem nalivu ni bilo možno proizvajati.

Proti večeru se je nebo razjasnilo in ob zlatih svitih večernega solca se je začela ljudska veselica na prostornem razstavišču. Pod mogočnimi oboki industrialne palače smo se sešli nepregledni tisoči. Tu je igrala priljubljena slovaška godba. Naliv na srečo ni trajal dolgo in v večernih urah so bili vsi prostori razstavišča prenapolnjeni občinstva. Ob 8. zvečer je bil na čast slovaških žen v Bukovského paviljonu prijateljski večer, ki se ga je udeležilo nad 200 oseb kjer so se pele narodne pesmi slovenske, lužičke, srbske in hrvatske.

Posebno se je odlikovalo slov. akad. društvo „Ilirija“ se svojim slavcem, tenoristom g. Sinkom.

O vsesokolskem sletu praškem objavlja največji ruski dnevnik „Novoje Vremja“ serijo zanimivih člankov. V prvem velikem članku je podrobno opisan razvoj sokolstva. To je zanimiv članek izpod peresa urednika tega lista Prokofjeva, ki se je sam vdeležil sokolskih slavnosti.

Ob sokolskem sletu Pražani skoro niso mogli spoznati svoje Prage: kamor si se oziral, rudeča srajca in čepica s sokolskim peresom! Izgledalo je to kakor nagla invazija polkov, katerih vojska je prišla sem od vseh strani. Zdelo se ti je kakor bi se vračali stari časi, ko je bila Praga središčem Evrope. Spominjam se trenutka, ko se je prikazal na zapovedniškem mostu načelnik vsega Sokolstva, dr. Gr. Vaniček... Vstopali so tisoči, katerih prsa je pokrival snežnobeli triko, v godbo se je mešal glas bobnov. Burja navdušenja se je nesla po gledišču.

„Velikolepé, prevosčodno, udivitelno, krasivo, kolosal“ smo čuli okoli. Osem tisoč! šestnajst zastav šestnajst bataljonov češke vojske je stalo pred licem naroda. In govoril mi je Francoz: „To gledišče je gotovo najkрасnejše, ki jih je zamogel človeški um predvesti našim pogledom. Videl sem vse znamenitejše slovanske zlete, videl dva velika

PODLISTEK.

Jetnik v Kavkazu.

Povest grofa Leva Tolstega.

Zilin je bil častnik v Kavkazu.

Nekoč je dobil pismo od doma. Mati mu je pisala: Stara sem postala in rada bi videla pred smrtjo še enkrat ljubljene sina. Pridi, da vzameš slovo od mene, in potlej nastopi v božjem imenu zopet svojo službo. Izbrala sem ti nevesto, modra je in dobra in ima nekaj posestva — morda se oženiš in ostaneš tukaj.

Zilin se je zamislil. V resnici, mati je postala slaba, je premišljeval; morda je ne vidim več. Hočem potovati; pa če mi bo nevesta všeč, saj se lahko tudi oženim.

Sel je k svojemu polkovniku, vzal dopust, se poslovil od tovarišev, kupil svojim vojakom štiri vedra žganja za slovo in se pripravil na pot.

Takrat je bila vojna v Kavkazu. Po dnevi in po noči so se godili na cestah napadi; komaj je bil zapustil kakšen Rus trdnjavo, so ga Tatarji ubili ali odgnali v gore. Zato je bilo ukazano, da ima dvakrat na

teden oditi s trdnjave do trdnjave sprevid pod eskorto: spredaj in zadaj vojaki, v sredi popotniki.

Bilo je poleti. Zarana v jutru se je bila zbrala zadaj za trdnjavo dolga vrsta vozov, eskorta je stopila ven, in odpravili so se na pot. Zilin je jahal, njegov voz s prtjago se je peljal v sprevidu.

Pota je bilo napraviti petindvajset verst*). Počasi se je pomikala karavana naprej. Zdaj so se ustavili vojaki, zdaj se je snelo kolo ali je obstal kak konj, tako da je vse čakalo.

Solnce je bilo že čez poldne in imeli so še-le polovico pota za seboj. Prah in vročina, solnce je pripekalo, in nikjer sence. Gola puštinja; nobenega drevesa, nobenega grma ob potu.

Zilin, ki je bil pojezdil naprej, je postal in počakal na vozove; za seboj je zaslišal trombo — torej zopet se ustavljajo! Tedaj je pomislil Zilin: ali ne bi bilo bolje, da jezdim sam brez vojakov? Pod menoj je dober konj, če me napadejo Tatarji — zbežim jim!

Ko je to prevdarjal, je prigalopiral k njemu drug častnik, Kostilin, s puško čez ramo, in rekel:

*) Ruska versta = 1067 metrov.

„Dajva jahati sama naprej, Zilin. Od lakote ne morem več prestajati, in tako strašanska vročina je... Srajco bi kar ožč!“

Kostilin, debel mož, je bil ves rdeč v obraz, znoj je le tako lil z njega. Zilin je prevdarjal in dejal:

„Ali je puška nabita?“

„Nabita.“

„Jahajva. Toda en pogoj: da ne prideva narazen.“

In jezdila sta naprej po poti, jezdila čez stepo, se pomenkovala in se ozirala pri tem na vse strani. Daleč se je lahko videlo naokoli.

Komaj je prenehala stepa, je peljala pot med dvema gorama v sotesko. Tedaj je menil Zilin:

„Morava iti na goro in pogledati; drugače naju napadejo nazadnje, niti ne veva kako, z gore dol...“

Kostilin pa je odvrnil: „Kaj je tukaj treba gledati? Jahajva po poti.“

Zilin ga ni poslušal.

„No,“ je dejal, „počakaj trenutek tukaj spodaj, da pogledam zgoraj malo naokoli.“

In pustil je konja na levo teči v goro. Bil je Lovski konj, za sto rubljev ga je bil kupil žrebeta v čredi in ga sam izvežbal —

turnfesta nemška . . . in kaj reči o tej sliki? In te ženske, češke Sokolice! Ze ko so stopale v areno, začele so padati težke kaplje na njih svitke kodre. Za kratko pa je grmelo in blisk za bliskom, grmenje je bilo naravnost oglušujoče. Blizu vežbališča je nekolikokrat udarilo, ali telovadke se niso zme-nile za neurje. Kaplje so se gostile, navstal je naliv, ob čegar pleskanju je popolnoma utihnilo godbeno spremljanje. Ker naliv le ni nehal, je dal br. Vaneček povelje k odstopu. Šele tedaj so junaške žene opustile odkazano stališče. Neustrašenim in discipliniranim Sokolkam gre polna hvala za njih vzorno vedenje. Saj pa tudi gosti, posebno francozje, niso bili varčni z izrazi začudenja, ki so sokolicam na veliko čast.

Sestanek jugoslovanskih abiturijentov in absolventov v Dubrovniku.

Tovariši! Pod geslom „delo in demokracija“ stopamo v življenje.

Zares žalostno dejstvo je, da se jako malo poznavamo, da se še cepimo in da se za tem tudi zglubljamo v življenju. A vendar ni nič naravnega, nego da se mladina zbližuje in složno pripravlja za resno delo. Sedaj je prišel čas za to, da storimo vse, kar od nas zahteva narod — domovina naša.

To smo imeli na umu, ko smo odločili, da skličemo abiturijentski sestanek jugoslovanskih abiturijentov, ker nas razmere v domovini silijo na to, da se približamo ostalim Jugoslovanom. Vse južne Slovane bijejo iste neprilike, iste tegobe, a na drugi strani inamo kakor dijaki enake potrebe, isto nalogo; mari ni potrebno, da se sestanemo in posvetujemo o skupnem delu v bodočnosti?

Ne bomo reševali tu političnih vprašanj, ampak glavna svrha nam je, da se spoznamo in informiramo medsebojno v prvi vrsti o stanju jugoslovanskega dijaštva, a zatem tudi o kulturnih prilikah pojedinih jugoslovanskih narodov.

Sestanek se bo vršil dne 20., 21. in 22. avgusta t. l. v Dubrovniku.

Trdno smo verjeti, da vsaki abiturijent uvidi potrebo tega sestanka ter se nadejamo, da ne bodo samo prisostvovali sestanku, ampak da bodo tudi aktivno sodelovali. Radi tega pozivljamo vse tovariše, da nam **takoj** prijavijo referate in jih dopošljejo najkasneje do 25. julija. Člene vseh odborov, s katerimi smo bili dosedaj ali v pismenem ali ustnem občevarjanju, prosimo, da nam dopošljejo svoje adrese.

Vsa pisma, vprašanja in referati naj se pošljejo na adresu: Milivoj Korlevič, Trg G. 11.

Z bratskim pozdravom!
Za zagrebški centralni odbor:
Milivoj Korlevič l. r. **Ivan Božić**, l. r.
tajnik predsednik
N. B. Drugi rodoljubni listi so naprošeni da ponatisnejo ta poziv.

Državni zbor.

DUNAJ 16. Zbornica je danes razpravljala o nujnem predlogu, ki so ga uložili češki agrarci posl. Uzdrzal in drugovi, v katerem zahtevajo, da se zakon glede vodnih stavb spremeni in melioracijski fond zviša. Zbornica je sklenila nujnost. Po dovršeni meritorni debati je bil predlog enoglasno vsprejet.

Na to je zbornica prešla na dnevni red. Kakor prva točka istega je bil predlog posl. dr. Luegerja, da se izvoli jubilejski odsek, sestojec iz 26 členov za pripravo slavnosti obletnice vladanja cesarjevega. Dr. Lueger je v daljšem govoru utemeljeval svoj predlog. Rekel je med drugim: Način, kako naj država slavi šestdesetletnico, mora odgovarjati vsem narodom in stanovom. Kako je pa možno najti predmet, ki bo vsem ugajal? Menim, da sem ga našel. Ako bom izvoljen v jubilejni odsek, tedaj stavim tamkaj predlog, naj država podari 100 milijonov kron kakor ustanovno glavnico za starostno in invaliditetno zavarovanje, ki se je ima oživotvoriti. (Viharna, dolgotrajna pohvala, ploskanje v vsej zbornici). To starostno in invaliditetno zavarovanje je želja vseh. Na večne čase naj isto nosi ime cesarja, ki je dal vsem svojim narodom splošno volilno pravico. (Zivahna pohvala po vsej zbornici). Ista naj bo v zahvalo, da je uvedena splošna volilna pravica. V tem smislu priporočam svoj predlog. (Zivahna, dolgotrajna pohvala in ploskanje po vsej zbornici. Govorniku so čestitali).

Predlog je bil brez debate soglasno vsprejet. Velik del socialnih demokratov, potem češki radikali in Vsenemci so pred glasovanjem šli iz dvorane.

Zbornica je na to prešla k 2. točki dnevnega reda t. j. k prvem čitanju zakonskega načrta glede kovanja zlatov po 100 kron in daljnega kovanja srebrnih komadov po pet kron. Posl. Malik se je izjavil proti vladni predlogi. Rekel je, da ne bodo mogli vsenemci zakona preprečiti, da preprečijo pa, da ne bo isti enoglasno vsprejet. Govornik je zbuhal razne spomine ter na koncu svojega govora rekel, da nimajo Nemci nikakega vzroka, da slovesno praznujejo cesarjevo šestdesetletnico vladanja. Finančni minister Korytowski je izrazil svoje ogorčenje na tem, da se je zamoglo kaj takega v zbornici govoriti. (Zivahna pohvala. Protestni klici od strani Vsenemcev in svobodnih Vsenemcev.) Predsednik je naknadno podelil posl. Maliku ukor radi napadov na krono.

Konečno je bil predlog v prvem čitanju vsprejet in izročen proračunskemu odseku. Na to je bila seja zaključena. Prihodnja seja v četrtek ob 11. uri predpoludne. Na dnevnem redu so: volitve v odseke in čitanje proračunskega provizorija.

Spor med Ogrsko in Hrvatsko. Škandalozno vedenje Franka in njegovega glasila.

Mej tem, ko se ves narod na javnih skupščinah postavlja na stran junaških boriteljev za pravo in ekzistenčne pogoje nasproti nasilnemu in brezvestnemu sovražniku se glavno glasilo „čistih“, ali resničnejše povedano: zasebno glasilo Frankove dinastije, „Hrvatsko pravo“ vede upravo škandalozno izdajniški. Roga se in smeši boritelje za hrvatsko pravo in jih hoče s smešenjem že v naprej diskreditirati in spraviti ob veljavo tudi njihovo nadaljno borbo proti madjarskemu nasilju. Zadoščalo bo le par citatov. Potem, ko se je Frankovo glasilo narogalo hrvatsko-srbskim delegatom, češ, kaj more 40 mož doseči v Budimpešti proti desetkrat močnejemu nasprotniku, piše doslovno: „Madjari gotovo ne dopuste, da bi resolucija naših gospodarili v ogrskem saboru. Saj to je tudi naravno: kdo si bo puščal v svoji domovini po drugem narodu zapovedovati!“

Ste-li čuli! Glasilo „največega“, najradikalnejega Hrvata se tu brez srama postavlja na stran sovražnika naroda in izpodbija pozicijo boriteljev za pravo naroda: brez srama izjavlja, da imajo Madjari prav, ako v skupnem parlamentu brezdružno gazijo prava naroda in duše njega zakonite zastopnike. Po Frankovi teoriji so torej v ogrsko-hrvatskem saboru, kjer se razpravlja vendar tudi o življenjskih gospodarskih in državnopravnih vprašanjih Hrvatske edino Madjari gospodarji, a zastopniki hrvatskega sabora le usiljivci brez vsake pravne legitimacije za brambo koristi in pravic hrvatskega naroda! . . .

Pa denimo, tudi da bi bila ta ali ona Frankova rekriminatorna opravilna, vendar ne bi se — ako je le iskrica rodoljubnega poštenja — v usodnem trenutku zaletali svojcem v hrbet in pomagali sovražniku!!

Tako daleč zavaja glasilo Frankovo strankarska strast, ali pa . . . še kaj drugoga. To so novodobni efijalti. Če to ni najrnejše izdajstvo, potem je bil tudi klasični grški Efijalt . . . poštenjak in patrijot od nog do glave!

Pozdrav Biankiniju.

Predsednik hrvatskega sabora dr. Medaković je v imenu hrvatskih delegatov poslal državnemu poslancu Juriju Biankiniju radi njegovega govora v državnem zboru nastopno brzojavko: „V vašem govoru se je sijajno manifestirala naša solidarnost, naše skupne in naše narodne politike. Hvala vam in pozdrav in vsem vašim drugom“.

Javen škandal.

Afera Nasi v Italiji — je tako-le prav interesantna kulturna slička iz Italije, ker se kaže v njej zelo značilna poteza v značaju in v psihologiji širokih mas v Italiji. Tu vidimo, kako nerazvita sta še v teh masah čut pravičnosti in umevanje zakonov javne morale. Bivši minister Nasi je proslul po svojih umazanih aferah in obdolžujejo ga, da je kakor minister bogatil samega sebe na škodo države načinom, ki ga kje drugje nazivljajo s — tatvino. Vendar je ta Nasi med ljudstvom južne Italije, posebno v Siciliji najpopularniji mož ter ziva najtočnejše simpatije. In ravno tedaj, ko so obtožbe proti Nasiju odmevale po vsej Evropi in se je škandaliziral ves svet, so Nasija v Trapani — izvolili državnim poslancem in mu prirejali šumne ovacije. Človek, ki bi bil povsod drugod mrtev za javno politično življenje, je v Italiji slaven oboževan mož in ljubljenc širokih slojev. Kaj takega je res možno le v narodu, v katerem sta pravni čut in javna morala padla na najnižjo stopinjo. Narod, v katerem je možno kaj takega res ne zasluže imena kulturnega naroda.

Kako slavljen in popularen je Nasi, pričajo odredbe, ki jih italijanska vlada smatra potrebnimi sedaj, ko so po sklepu državnega sodišča vtaknili tega bivšega ministra kamor spada — v zapore. S posebnim vlakom so poslali v volilni okraj Nasijev vojaštva, ker se boje hudih izgredov v prilog temu bivšemu ministru, ki se je brezdomno hudo zagrešil na javnem imetju v svojo lastno korist. Tudi najgorečnejemu prijatelju Nasijevemu bi velele že čut najelementarnejše dostojnosti, da mirno čaka rezultata procesa. Potem še le, ako se eventualno pokaže, da so bile obtožbe neutemeljene, bi prišel, da ga proslave. Ali ljudstvo v Italiji se ne meni za take pomisleke. Ne meni se za to, da morda proslavlja — velikega tatu. In zelo verjetno je, da bo Nasi tudi potem, ko bi se moral za vedno zrušiti pod dokazilnim materijalom — še slavnejši mož!

Na to stran je Italija res specialiteta — seveda ne v častnem smislu.

Spor med Romunsko in Grško se bliža rešitvi.

Spor med Romunsko in Grško, ki je junija minolega leta dovel do prekinjenja diplomatskih odnosov med obema državama se bliža sedaj svoji rešitvi. Iz Bukarešte in iz Aten prihajajo poročila, da sta romunska in grška vlada sklenili odpraviti represivne gospodarske odredbe. Spor je pričel, kakor znano, radi kucovlaškega vprašanja v Make-

doniji. Spor se je postril od maja 1905 naprej, ko je sultan priznal romunski element v Makedoniji.

Drobne politične vesti.

V Romunski je mir. Kakor javljajo iz Bukarešte, je popolnoma neosnovana vest, ki jo je priobčil neki berlinski list in katero je posnelo več listov v Avstriji in Italiji, češ, da so se na Romunskem pojavili oziroma da se pripravljajo novi agrarni nemiri. Rečena vest iz romunske prestolnice zatrja, da po vsej deželi vlada mir in da ni nikakega znaka, po katerem bi se dalo sklepati na bližnje nemire.

Japonska vohuna izpuščena na svobodo. Iz Washingtona poročajo, da so izpustili na svobodo oba Japonca, ki sta bila aretovana v Kaliforniji, osumljena vohunstva, ker jima niso mogli ničesar kaznivega dokazati.

Nemir v nizozemski Indiji. Glasom vesti iz Haaga je prebivalstvo v Nizozemski Indiji zapalilo vas Ende. Vladno poslopje so zamogli obvarovati.

Dnevne vesti.

Naš podiitek. Z današnjo številko smo začeli prinašati krajšo zanimivo povest velikega pisatelja grofa Leva Tolstega „Jetnik v Kavkaz u“. Roman „Vohun“, ki je našim čitateljem tako ugajal, izdamo v kratkem v posebni knjigi.

Se nekaj iz tovarne ledu v Barkovljah. Pišejo nam: Te dni smo čitali v „Edinosti“ o preziranju in zlostavljanju delavcev v tej tovarni. Naj spregovorimo še par besed o dotičnem strojevodji.

Ako se je delavec kaj pregrešil na delu, ga kaznujejo z globlo v denarju po K 1, 2 itd. Na ta način odtrgujejo delavcu mnogo kronic. Nu, če bi se to godilo le ob resničnih pregreških, naj bi že bilo. Ali čisto se nalagajo kazni, ki niso bile zaslužene! Delavec mora puščati od svojih žuljev, ne da bi vedel, v kak namen se porablja ta denar?! Gospoda lastnika tovarne in dotičnega strojevodji bi prosili za pojasnilo. In vprašamo dalje: jeli mari dotični gospod strojevodja — brez pogreškov?! Mi mu ne zavidamo njegovih zabav, a protestirati moramo proti temu, da se potem, ko prihaja s svojih zabav, spravlja nad uboge delavce in išče pri njih dlako v jajcu! Ta gospod naj bi najprej sam točno opravljal svojo službo in potem naj zahteva to še le od delavcev . . . Tako naj najprej pometa pred svojim pragom in z globami naj bo malce bolj previden!

Zahvala. Iz Bazovice smo prejeli: Naprošen od tukajšnjega občana Matija Ražem,

poškodovanega po požaru dne 4. t. m. ter proti požaru nezavarovanega si dovoljujem v njegovemu imenu izreči najpristršejšo zahvalo p. n. gg. častnikom 97. pešpolka za podeljeno mu izdatno denarno svoto.

Istotako se v imenu občanov zahvaljujem vrlim vojakom, ki so pod vodstvom gg. častnikov veliko ali največ pripomogli, da se je ogenj omejil.

Tudi Lipenski uslužbenci so prihтели z brizgalko in storili, kar so mogli, da se ogenj ni razširil, za kar naj bo njim in posebno še slavnemu vodstvu c. k. dvorne kobilarne tem potom izrečena najpristršejša zahvala.

Hvaležno je tukajšnje občinstvo tudi mestnim gasilcem. Vendar je bil ogenj že pogašen, ko so prišli oni na lice mesta.

Julij Wardo, župnik.

Slovenci jih podpiramo, ali oni nas ne poznajo!

Pod tem naslovom nam piše nekdo: Odkar bivam v Trstu, sem opazil marsikaj. Pred vsem pa, kako mi Slovenci podpiramo se svojim denarjem drugorodne podjetnike, trgovce, obrtnike — tuje župe, ali tega nismo znali nikdar, da bi si izsilili njihovo spoštovanje. Naj navedem samo en izgled, ki se bo zdel morda malenkosten, ki pa je morda ravno zato karakterističen za našo nesrečno popustljivost. Po Trstu je vse polno malih kavarn pod imenom Caffe popolare. V te kavarne se zateka mnogo našega ljudstva, da popije čašico kave za 6 novičev. Nekega dne sem vstopil tudi jaz v tako kavarno v ulici Solitario. Po mizah sem videl več izvodov „Piccola“. Nu, sem si mislil, zahtevajmo tudi „Edinost“! Sklenjeno storjeno. Ali stara postrežnica me je zavrnila sicer uljudno, ali na kratko, da slovenskih listov oni nimajo in da naj čitam „Piccola“!

Iz tega vedenja nasproti nam bi morali mi izvajati posledice: če nočejo oni za več slovenskih gostov potrošiti 6 stotink, pa naj ne dobivajo tudi po 12 stotink od vsakega slovenskega gosta. Če nimajo oni denarja za nas, pa ga tudi mi ne smemo imeti za njih!!

Členi hrvatsko-slavonskega gozdarskega društva pridejo danes zvečer v Trst, kjer ostanejo nekaj dni, da si ogledajo pogodovalne nasade v okolici. Goste iz bratske Hrvatske pozdravljamo prisrečno.

Smešnica. Neki kandidat na zadnjih državnoborskih volitvah je bil dobil le en sam glas. Sedaj pa pravi: „Nobeden poslanec ni bil tako enoglasno voljen, kakor jaz!“

Koledar in vreme. — Danes: Aleksij, spoznavalec: Držislav; Javra. — Jutri: Kamilo, spoznavalec: Miroslav; Lejla. — Temperatura včeraj: ob 2. uri popoldne + 25° Celzjus. — Vreme včeraj: oblačno, deževno.

O umoru kočijaža. Morilec aretovan?

Obdukcija in pogreb nesrečnega kočijaža. — Dva nedolžna človeka aretovana. Kje je morilec najel Mohoroviča. — Kdo je videl morilca in ž njim govoril. 54 postopačev aretovanih. — Druge policijske varnostne odredbe.

Včeraj popoldne sta sodna zdravniška izvedenca dr. Xydias in dr. Oblath v prisotnosti preiskovalnega sodnika izvršila obdukcijo pokojnega Mohoroviča. Pokojni Mohorovič je imel tri rane, prizadete mu po strelih iz revolverja. Rana v tilniku je bila ona, vsled katere je vmrl. Druga rana, ona v kočičku pod levim ušesom, ni bila niti nevarna, kajti krogla, ki je napravila to rano, se je bila takoj vstavila zadevša ob konec željosti. Tretjo rano je pa imel Mohorovič na desnem licu: tu ga je pa krogla le oprasnila.

Vse popoldne je bilo na prostoru pred mrtvašnico, oziroma pred cerkvijo sv. Justa vse polno ljudi. A vedno so ljudje prihajali kropit nesrečnega Mohoroviča. Ob 5. uri in pol popoldne se je pa začel premikati sprevod. Krsta je bila položena v bel pogrebni voz I. razreda podjetja Zimolo. Na krsto je bil položen venec sorodnikov pokojnega, a v voz poleg krste venec pulskih izvoščekov. Pred vozom so pa nosili izvoščeki 4 druge vence: prvi je bil „Zadruga tržaških izvoščekov“, drugi od izvoščekov v okolici, tretji od gorških izvoščekov, a četrti od gorških izvoščekov vslužbencev. Pogreba so se vdeležili vsi izvoščeki, ki so bili, kakor za pogreb pokojnega Praznika, za dobo pogreba, to je od 5. ure popoldne pa do 7. ure zvečer spendirali javno službo, izvemši le službo za zdravstvene potrebe in na kolodvorih. Vdeležilo se je pa pogreba tudi tako ogromno število občinstva, da ko je bil voz že blizu cerkve sv. Jakoba, so bili zadnji pogrebci še pri sv. Justu. V cerkvi sv. Jakoba je bila krsta blagoslovljena, na kar je pogrebemu vozu sledila na pokopališče dolga vrsta kočij.

Ko smo včeraj pisali o tem groznem dogodku, smo namenoma zamolčali razne podrobnosti, ki so nam bile znane. Zamolčali smo pa te podrobnosti zato, da s priobčenjem istih ne oviramo poizvedeb policije, kajti če bi povedali — kar smo vedeli že včeraj — da so se našle priče, ki so morilca ne le videli, ampak celo govorile z njim, in da so te priče morilca tudi opisale, bi bili s tem opozorili morilca samega, naj svojo zunanost kolikor mogoče spremeni. Ker so pa drugi listi — manj previdni v tem oziru kakor mi — storili to že v včerajšnjih izdajah, nimamo mi več poviada molčati.

Znano nam je bilo, da so orožniki s Proseka še predvčerajšnjim v jutro, malo zatem, ko se je doznalo o umoru, aretovali

dva mladeniča, ki so ju našli speča kakih 1000 metrov daleč od mesta, kjer je bil izvršen zločin, in to sicer proti Barkovljam, kjer pravijo „na Kozjaku“. Gospod Svetko Živic, stanujoči v Barkovljah št. 211, je namreč tam našel listnico pokojnega Mohoroviča in videl v bližini dva speča človeka. Izročil je listnico orožnikom, ki so šli takoj aretovat ona dva mladeniča. Pridržali so ju v zaporu do predsinočnjim in ju potem izpustili, ker se je dognalo, da sta popolnoma nedolžna. Morilec je bil šel namreč mimo njiju in je gotovo namenoma vrgel od sebe listnico, češ, da bosta vsled tega ta dva mladeniča osumljena in aretovana.

Morilec je bil najel pokojnega Mohoroviča na velikem trgu pred kavarno „Flora“. Mohorovič pa ni tisto noč čakal na velikem trgu. Ob 2. uri in četrť je bil on pripeljal pred kavarno „Flora“ tri osebe, ki so mu tam plačale vožnjo in odšle. Mohorovič je pa ostal tam in sedel k mizi pred kavarno ter si dal primesti piva. Pozneje je povabil na pivo tudi svojega kolega Jakoba Pitteri, ki je tam čakal s svojo kočijo in je res prisedel k njemu. Okolu 3. ure in četrť je pa prišel k njima neki čedno oblečen človek, plavalas in svetlordečkastih brk. Pristopivši k Mohoroviču, ga je vprašal, koliko da zahteva za vožnjo na Prosek, na kar je Mohorovič zahteval 10 kron. Tu treba poudarjati, da pravilno bi Mohorovič skoraj ne bil smel tam sprejeti vožnjo, ker je bil z „drugega trga“. Pitteri, ki je isto noč zaman čakal vožnje in zaslužka, je bil stopil Mohoroviču za hrbet in je tako, ne da bi Mohorovič to videl, namigaval onemu človeku, na najme raje njega. A oni človek se ni zmenil za njegova namigavanja in najel Mohoroviča. Sedaj pravi Pitteri, da mu je sedaj jasno, zakaj je najel raje Mohoroviča kakor njega: Mohorovič je namreč imel na prsih zlato verižico, on pa nič.

Po izvršenem zločinu je pa morilec blizu „rumene hiše“ nad Barkovljami govoril z neko žensko iz Barkovlje. Ustavil je namreč to žensko in jo vprašal, kod bi prišel najprej v Barkovlje, ker da bi se rad peljal s tramvajem v Trst. Ko ga je ženska srečala, je dotičnik prihajal v smeri od Proseka, torej od kraja, kjer je bil izvršen zločin, proti Trstu.

Policija se v resnici pridno trudi, da bi našla tega nečloveka. Prva skrb policije je bila, da poišče in zapre vse postopače, ki se

klatijo po mestu. Predsinočnjim je policija v to svrhu priredila celo ekspedicijo. Preiskane so bile vse tolerančne hiše, vsa prenočišča nižje vrste, vsi javni vrtili, pod rdečim in pod zelenim mostom, v Bošketu, v borovem gozdiču, na takozvani šanci, vsi čolni v kanalu in po vsem obrežju, vsi hlevi v mestu in bližnji okolici in sploh vsako najmanj skrivališče in zavetišče postopačev. Vspheh te ekspedicije je bil nepričakovan: aretovanih je bilo nič manj, nego 57 oseb. Tri so takoj izpustili, a ostalih 54 so pridržali v zaporu, ker so samo taki, ki so imeli že opraviti s sodnijo in je mej njimi tudi mnogo tacih, ki so izgnani iz Trsta, a nekateri — podaniki italijanskega kraljestva — celo iz države. Dalje je policija poojstrila nadzorovanje po okolici, in to posebno na mejah njenega okrožja in onega orožnikov. Kombinirala je namreč službo nadzorovanja oddaljenih krajev in mej redarji na konju in orožniki.

Morilec aretovan?

Po polnoči, in sicer ko je bilo zgorajšnje poročilo že zloženo, smo zvedeli, da je policija sinoči aretovala človeka, o katerem se z vso gotovostjo trdi, da je morilec pokojnega Mohoroviča in najbrže tudi pokojnega Praznika. Dotičnik je bil aretovan na cesti blizu Zavelj, ko je prihajal peš v Trst. Na policiji so ga kratko zadržali, ga vzeli na zapisnik in ga potem trdno vklejenega odvedli v zapore. Naš poročevalec, ki je aretovanega videl, pravi, da je približno 28—30 leten človek plavih las in rdečkastih brk. Na policiji je bil pa tudi izvošček Jakob Pitteri, ki je videl in slišal morilca, ko se je pogajal s pokojnim Mohorovičem za vožnjo na Prosek. Ker so aretovanega človeka po zaslisanju odvedli vklejenega v zapore, in to potem, ko ga je izvošček Pitteri na policiji videl in slišal govoriti, bi bilo torej soditi, da je policija dobila v roke pravega morilca. Kajti če bi bil Pitteri izjavil, da aretovani ni oni človek, ki se je pogajal s pokojnim Mohorovičem za vožnjo na Prosek, bi bila policija aretovanega gotovo izpustila. Pred policijo so hoteli aretovanega posaditi v kočijo in ga tako peljati v zapore. A aretovani se je temu najo dl o č ne je v pr l: na nikak način ni hotel sesti v javno kočijo, ki je čakala pred vrati, ter je vpil, da hoče iti peš. In slednjič so mu vstregli ter ga odvedli peš v zapore. Ime tega aretovanca nam ni še znano. Jutri prinesemo o tem obširneje poročilo.

Vendar le neresnična je bila vest o umoru dveh drugih kočijazev, ki se je bila predmimo noč razširila po mestu. Mi smo bili to vest zabeležili izrazivši nado, da ne odgovarja resnici.

Društvene vesti in zabave.

Streljanje z ojstrimi naboji v Bazovici. Prejeli smo: Na vaji v streljanju vojaškega veteranskega društva v nedeljo dne 14. t. m. na vojaškem strelišču v Bazovici je oddalo 228 strelcev 965 strelcev iz armadnih repetirk: na ženskem strelišču pa se je izstrelilo 215 Flaubertovih nabojev. Prihodnja vaja v streljanju bo dne 4. avgusta.

Vesti iz Goriške.

x Trgovinska šola, ki se odpre jeseni v Gorici, bo čisto laška. To si vidi iz razpisa službe, ki ga razglša trgovska in obrtna zbornica in v katerem se zahteva znanje italijanskega kakor učnega jezika. Ta šola bi morala biti po vsej pravici tudi slovenska, ker za njo prispeva vsa dežela in v trgovsko zbornico plačujejo tudi slovenski trgovci in obrtniki. Temu se mora vpreti vsak Slovenec! V prvi vrsti pa je dolžnost slovenskim deželnim in državnim poslancem, da preprečijo to laško nakano na eden ali drugi način. — Ako bi pa vse nič ne pomagalo, pak je sveta dolžnost vlade, da varuje pravice slovenskega življa v deželi ter se zavzame za nje. Mera laške predrznosti je prepolna: zadnji čas je, da se mogotcem v trgovski zbornici pokaže zobe ter se jim zakliče, da oni niso opravilci, gospodariti s slovenskim denarjem po njih „neodrešenem“ načinu!

Toča na Krasu. Danes 15. julija ob 4. uri popoldne bila je v občinah Dutovlje, Tomaj, Kopriva, Skopo, Avber precej velika toča, ki je provzročila ubogim kmetom znatno škodo. V Avberski občini, posebno v Ponikvah, posekla je vse od kraja. — V ostalih občinah vzela je četrtno oziroma polovico poljskih pridelkov.

Res ne vem s čim naj se letos naš kmet preživi. Gosenice požrle so na Gorenjem Krasu vse listje gozdnega in sadnega drevja, tako da marsikje izgleda kakor jeseni, odnosno v zimi. V okolici Gabrovice pri Komnu pokončale so skoro vse seno kobilice. Povsodi vzela je suša polovico košnje in ostalih pridelkov.

Vsem tem nezgodam bi lahko izdatno pripomogla država s kakovo državno zavarovalnico.

Iz Dutoveljske občine nam pišejo dne 15. julija: Včeraj bi se bila kmalu dogodila velika nesreča na cestnem ključu, na severni strani. Kjer ključ na mestu zavija, je neki biciklist iz Trsta, naglo vozeč, zavozil naravnost čez zid cestne ograje in padel 2 m. globoko in prava sreča je bila, da se ni hudo poškodoval. Pač pa se je poškodoval bicikelj. Jednaka nezgoda se je pripetila na istem ključu lansko leto. Vidi se, da je ta cestni ključ zelo nevaren. Nadejamo se, da ga cestni odbor hitro popraviti, da ne bo še huje nesreče. Na tej skladovni cesti treba

popraviti še cesto med Prelovcem in Dutovljami. Tudi ključ v Prelovcu ni pravilno uravnani in bi se bila pred letom tudi tu kmalu dogodila nesreča.

Kakor drugod po Krasu vlada letos suša tudi tu. Pridelka bo malo, posebno pa sena le na polovico. Grozdje je lepo, ali le na cepljenkah, katerih pa je, žalibog, še premalo nasajenih. Najhuje pa je, da nam zmanjkuje pitne vode in še za živino je bo primanjkovalo kmalu, ako Bog ne da dežja. V to poklicani organi naj bi se ganili in se zavzeli za bedo trpeče ljudstvo.

Več podpisov.

lj.) Cerkljanska podružnica S. P. D. v Cerknem otvori slovesno dne 11. avg. 1903 svojo novo sezidano planinsko kočjo vrh Porezna 1631 m.

Prosi se vse čl. podružnice S. P. D., da se glede morebitnih prireditvev ozirajo na ta dan.

Komen 15. julija. Včeraj se je tukaj izvršila slovesna inštalacija novega g. dekana Ig. Valentiniča. — Na predvečer je pokanje topičev in pritrkavanje zvonov javljalo to slavnost. Enako se je to vršilo včeraj zarana v jutro, še preden se je daniilo. Ravno tako so zvonovi in topiči vabili narod ob 10. uri k slovesnosti v cerkev. Vas je bila odičena z maji, smrekami, na hišah so vihrale zastave. — Še pred 10. uro se je zbrala duhovščina tukajšnje dekanije v župno-dekanijskem dvorcu. Zbrali so se tudi predstojniki tukajšnjih uradov, župan in podžupani, cerkveni ključarji in počastil je navzočnost tudi g. c. kr. okraj. glavar Anton Rebek z g. c. kr. okr. š. nadzornikom M. Katetom.

— Ob 10. uri se je začel pomikati spred od dvorca proti cerkvi. Novega g. dekana je spremljal inštalator, g. monsignor Iv. Lukežič, bivši naš g. dekan. Ta je lepim govorom inštaliral novega dekana, izročivši mu cerkveni ključ — znak cerkvenega gospodarja. Potem se je vršila slovesna maša, pri kateri so lepo peli cerkveni pevci in pevke pod vodstvom organista g. Kožlina. Po zahvalni pesmi je bil blagoslov in s tem je bila cerkvena slovesnost dovršena. Ob pokanju topičev in pritrkovanju zvonov šli so povabljeni v dekanijško stanovanje, kjer se je vršil skupni obed. Na obedu so bili navzoči vsi zgoraj imenovani. — Sledile so razne napitnice in sicer napil je prvi novi dekan Valentinič sv. očetu papežu, cesarju Franc Jožetu I, in njegovemu namestniku g. c. kr. okr. glavarju Antonu Rebeku. G. glavar Rebek je v krasnem govoru odgovarjal napitnici, povdarjajoč lepo slovo med vlado in duhovščino. Omenil je lepih zaslug bivšega g. dekana, sedaj g. monsignora Iv. Lukežiča. G. monsignor Iv. Lukežič je napil svojemu nasledniku, novemu g. dekanu; omenivši, da je komenska dekanija ena najiminennejših dekanij, kajti za to dekanijo izbira g. nadškof izmed duhovščine san. bodočega dekana brez razpisa službe. Za to se lahko imenuje komenski dekan „kraški škof“. G. c. kr. notar dr. Kotnik se je spomnil „sirotiškega odseka“, kateremu je on predsednik, ter je prosil vse činitelje izdatne podpore glede na oskrb tega g. c. kr. sodni svetnik Paulin je poudarjal imenitno nalogo, ki jo ima duhovščina v svojem delokrogu kakor učiteljica naroda. Povdarjal je, koliko dobrega lahko stori duhovščina, ako soglašajo s sodiščem, poučevaje narod. G. nadučitelj Leban je napil slogi med duhovščino, učiteljstvom in županstvom. Rekel je, da naj se ti faktorji drže gesla: „Viribus unitis“, kajti le na podlagi tega doseže ljudska šola smoter, ki ga tirja od nje šolski zakon. Napija torej novemu g. dekanu — svojemu kanalskemu sorojaku —, da bi mnoga leta uspešno deloval v Komnu sebi, cerkvi, šoli in občini na čast in slavo. Vse napitnice so bile vsprejete velikim odobravanjem. Konečno se je novi g. dekan Valentinič zahvalil v zadnji napitnici vsem udeležencem na vdeležbi na slovesnosti in obeda, želeč, da bi se vse to, kar se je izrazilo v napitnicah, tudi uresničilo.

Pokanje topičev je markiralo vse posamične napitnice. Po blagoslovu so se gostje poslovili. — Ta dan — inštalacija novega g. dekana Valentiniča — vam ostane v trajnem spominu. Bog daj, da bi se uresničile vse na slovesnosti izražene želje, kakor je poudarjal g. dekan v svoji napitnici. Potem bomo mogli vsklikati s pesnikom: „Novo kljuje spet življenje, vse na novo zopet oživi“.

Vesti iz Istre.

Slavnost razvitiya zastave bralnegapevskega društva „Prešeren“ v Boljuncu. Nadalje so priglasila svojo udeležbo in sodelovanje bratska društva: „Slava“ od Sv. M. Magdalene, „Tržaško podporno in bralno društvo“ iz Trsta (z zastavo), in „Ilirija“ iz Pobegov.

Ostala bratska društva, katera mislijo sodelovati, so naprosena, da to objavijo odboru najkasneje, do 20. t. m. da bo možno o pravem času sestaviti vsopred.

Vesti iz Kranjske.

Sokolski zlet v Ljubljani. V zadnji seji je občinski svet ljubljanski ob burnem odobravanju sklenil, da se mestni občini Praški izreče pismena zahvala za brezprimerno gostoljubnost ter za prijateljstvo in bratovstvo, katero je skazala deputaciji ljubljanskega mestnega zastopa, ki se je povodom vsesokolskega zleta podala v zlato Prago k veliki sokolski slavnosti. Pri tej priliki je župan Hribar občinskemu svetu sporočal,

da se bo leta 1911 vršil v Ljubljani vsesokolski zlet in ob enem velika mednarodna telovadbeno tekma.

Novo industrijsko podjetje v slovenskih rokah. Znamenita Vernigova tovarna za izdelovanje pušk v Borovljah na Korškem je prešla te dni v slovenske roke. Na čelu konsorcija, ki je prevzel to industrijsko podjetje, sta ljubljanski župan Hribar in celovski slovenski odvetnik dr. Müller. Kakor se sliši, namerava konsorcij nakupiti še nekatere druge tovarne.

Ulični napisi v Ljubljani. Poroča se nam iz Ljubljane: Občinski svet ljubljanski je imel v ponedeljek zvečer plenarno sejo, v kateri se mu je izročila peticija ljubljanskega prebivalstva za samoslovenske ulične napise v Ljubljani. Peticija ima 7172 podpisov samostojnih mož in žena ljubljanskih in se torej pač opravičeno sme smatrati za zahtevo ogromne večine odraslega ljubljanskega prebivalstva. Še vedno nam kvarijo narodni značaj slovenskega središča dvojezične tablice kot nekaj izzivajoč ostanek iz dobe nemškega gospodstva in zares sram nas mora biti pred tujci, ki prihajajo gledat slovensko stolico, pa vidijo na prvi pogled dvojezično mesto. — Pa ne le ozir na ulične napise drugih mest — pravi peticija — kakor Trsta, Gorice, Celovca, Maribora itd., ki so vsi enojezični, nas vodi, ko zopet zahtevamo, da se Ljubljana tudi na zunaj pokaže kot slovensko mesto. Stojimo pod utisom vkrepov občinskih svetov v Mariboru in Celju, ki sta sklenila, da mora izginiti tudi s hiš vsak zaseben slovenski napis, ki sega v ozračje nad mestnim svetom. Dne 30. oktobra 1906 je dal občinski svet Mariborski siloma odstraniti desko protokolarne trgovske trdke, na kateri je bil poleg nemškega tudi slovenski napis. — Nobena pritožba ni pomagala! Slovenec je brezpraven na mariborskih in celjskih tleh, ki so obkrožena po stotisočih Slovencev. Na Kranjskem pa, kjer je med prebivalci 96 odstotkov Slovencev, je pred leti celo deželni odbor nastopil za nemške napise, in tako pričajo dvojezične table v Ljubljani še danes o naši neodločnosti. Peticija konečno zahteva, da stori občinski svet ljubljanski nemudoma vse korake, da se odstranijo vsi dvojezični napisi po mestnih hišah in na uličnih tablah ter se nadomeste s samoslovenskimi. Občinski svet in mnogobrojno občinstvo na galeriji sta pozdravila peticijo, katero je župan Hribar v celnem obsegu prečital, z burnim odobravanjem. Peticija se odstopi deželnemu odboru zajedno s sklepom občinskega sveta, da se imajo v bodoče vsi ulični napisi napravljati le v slovenskem jeziku. Dolžnost deželnega odbora pa je, da di Ljubljani, kar ji po pravici gre — slovensko lice!

Vesti iz Stajerske.

Toča je pobila dne 9. julija ljutomerske gorice, izlasti Jeruzalem, Gresersčak,

(Dalje na IV. strani)

„Konsumno društvo“ v Rojanu
registrovana zadruga z omejeno zavezo
razpisuje službo društvenega
gostilničarja.

Prošnje je poslati na odbor do 15. avgusta t. l. Za morebitna pojasnila se je obrniti do g. Julija Mikota, uradnika v „Delalskem podpornem društvu“, via Giorgio Galatti št. 18, II. nad.

Predstojništvo.

MACHINE & CO.
Koncesijonirana pisarna za
trgovske informacije

in iztirjevanja
ulica Vincenzo Bellini št. 13.
Dopisniki vseh mestih sveta.

Komisijsko in agentursko podjetje
VEKOSLAV PLESNIČAR, Trst

ulica Giulia št. 29

Zastopnik z zalogo užigalic družbe sv. Cir. in Metodija, testenin tovarne Znidaršič & Valenčič, čokolade, praške gnjati ter raznih drugih predmetov.

Novo zastopstva še vedno sprejemajo: Vdobe se tudi potom mojega podjetja najzanesljiveje informacije iz trgovskih krogov.

Irgovina z manufakturnim blagom
ANTON SANZIN pok. Frana - Trst, Barriera vecchia št. 11

VELIKA IZBERA perkala, batista in zefirja. Blago v barvah in črno za gospe, moderci in drobnarino. Srajce za moške, bele in barvane maje, ovratnike, zapestnice, ovratnice (cravate) in izdelano blago za delavce. Vse po cenah, da se ni bati konkurence.

Tovarna pohištva
v TRSTU
ulica della Tesa
št. 46
ZALOGA
Plazza - -
Rosario št. 1
KATALOGI, NAČRTI IN
PRORAČUNI NA ZAHTEVO.

Captol
No. 4711

Edina, po znanstvenih navodilih pripravljena

Voda za lase

po navodilih sanitetnega svetnika Dr. med. Eichhoff v Eberfeld-u, za čiščenje, hlajenje in krepitev glavne kože, za ožiljanje črven, posebno tudi proti luskinam, trgnostju kože in izpadanju las.

Edini iztovalec

FERD. MÜLHENS

Ces. kralj. dvorni zalagatelj

KOLONIJA o/R

Podružnica: DUNAJ IV, Heumühlgasse 3

Dobi se v lekarnah, mirodninah in parfimerijah.

Zdravnik dr. A. Záhorský

ulica Torre Bianca št. 8

Ordinuje od 9-11 predp., 2-4 ure pop.

Telefon št. 1384.

Velika izbera **Pohištva**

Pohištvo svetlo in temno, spalne in jedilne sobe, divani, obešala, pisalne mize, železne postelje, slike, zrcala, stolice, popolno pohištvo za kuhinje in tudi posamezni komadi.

Trst, via Chiozza 8

(Rudeče table)

VITTORIO DOPLICHER

Najnižje cene.

Giulio Zanolla

krojačnica

TRST — ulica Torrente 32

Izdeluje po meri. — Moderni kroj.

Točna izvršitev. — Cene zmerne.

Kdor želi dobro kapljico:

namizno vino iz najboljih dalmatinskih klet; vino istrsko, desertno vino iz leta 1897; šumeči refošk, zaderski maraskin, luk-sardo itd. — tropinovec, pristno olje iz oljk, likvorjev in špirta, naj se obrne na Zalogo, ulica Farneto 3

„Al Progresso Dalmato“
Via Farneto št. 3

HOTEL BALKAN

70 sob, elektr. razsvetljava, lift, kopelji
Cene zmerne. Počakaj & žiglj

HOTEL BALKAN

Slamnjak in Strmec. Skoda je ogromna. Kobilice se razširjajo po gozdovih ob Savinji vedno bolj. Dospela so že do celjske okoliške občine in na drugi strani prodirajo proti Grižam.

Književnost in umetnost.

Narodna založba v Ljubljani.

Ivan Cankar: „Aleš iz Razora“. Ko smo čitali po našem časopisu, da se je v Ljubljani na zadrugi podlagi osnovala „Narodna založba“, katere namen je, izdajati po ceni leposlovnih, znanstvenih in strokovnih knjige za ljudstvo, smo se tega iz srca razveselili. Slep bi moral biti, kdor bi ne izprevidel velikega pomena, ki ga ima to novo literarno podjetje za duševni razvoj naših širših mas, in ne bi bil pošten Slovenec, kdor bi ne želel „Narodni založbi“ vsega dobrega. Kulturno nalogo, v kolikor je odkazana književnosti, resnično in popolnoma izpolnjevati more samo faktor s takim programom in s takim karakterjem, kakor se nam predstavlja Narodna založba. Takega faktorja nam je bilo že nujno treba, in da se je Nar. založba v pričujoči obliki sploh osnovala, je že njena prva velika zasluga. Pozdravljamo jo z vso odkritosrčno simpatijo in, ko smo prepričani, da bo Nar. založba dajala slovenskemu narodu le dobre in koristne duševne hrane, je naša želja, da bi mu dajala te hrane tudi veliko, ker to je poglavito; in tako upamo, da bo iz naročja Nar. založbe urno prihajala knjiga za knjigo. — Prva knjiga, ki jo je izdala Nar. založba, je povest Ivana Cankarja „Aleš iz Razora“. To je pravzaprav že nekaj samo ob sebi umljiivega, da debutira Nar. založba s Cankarjem; dolžna je to i sebi i Cankarju — saj stoji slovenska književnost danes v znamenju Cankarjevem. Ali stvar tukaj je globokejšega nego samo „častnega“ pomena. Stvar pomeni za Cankarja naravnost umetniški preobrat — „Aleš iz Razora“ dokazuje to. V kondiciji Narodne založbe je dirigan Cankar pisati „za narod“ in ne kakor je pisal doslej — samo „za umetnost“ (l'art pour l'art), in glejte, zdi se, kakor da ima biti Cankar pisec za narod, večji umetnik nego je bil doslej, ko je pisal za umetnost. — „Aleš iz Razora“ dokazuje to. In Narodna založba ima zaslugo, da je prva približala Cankarja narodu — „Aleš iz Razora“ dokazuje to. In ako ostane Cankar „angažiran“ še nadalje pri Narodni založbi, je opravičeno upanje, da bo Narodna založba tista moč, ki vrne Cankarja svojemu narodu. Saj je človek doslej pri Cankarju najbolj to obžaloval, da si stojita on in narod tako tuja nasproti — da je evidentna nevarnost, da narod enega svojih najboljših pisateljev niti poznal ne bo. „Aleš iz Razora“ je prva vez med Cankarjem in slovenskim narodom. In zaradi tega je toli zanimivejša knjiga. — Vsebine ne bomo podajali, s tem bi vzeli knjigi takoj precej mikavnosti. Povdarjamo samo, da je povest tako zanimiva, da človek skoro ne more odložiti knjige, predno je ni prečital do konca. Čarobno-mikaven je zlasti kolorit povesti, in človeku je, kakor bi čital kako Gogoljevo pripovedko. In kar je glavno na tem Cankarjevem proizvodu: razumljiv je! Lahka meglica plava pač še tudi nad tem njegovim delom, vendar je mogoče tukaj tudi preprostemu očesu, da vidi, preprostemu duhu, da spozna. Estetik bi imel na tej povesti mnogo hvaliti, umetnik se bo radoval njene tehniške popolnosti, kritik-poročevalec političnega lista pa nima na vsezadnje družega več povedati, nego da svoji široki publiki priporoči „Aleša iz Razora“ z mirno vestjo kakor dobro, lepo, redko knjigo, ki je zares vredna, da si jo vsak kupi, in o kateri smo prepričani, da bo vsem ugajala. Stane samo K 1.50, po pošti 10 vinarjev več in se naroča pri „Narodni založbi“ v Ljubljani.

Mož trintridesetih let, ki je učil kadetno, poljedelstvo, vinarsko, sadjarsko in trgovsko šolo, veče več ali manj slovensčine, srbo-hrvaščine, nemščine, italijanščine, francoščine in ruščine; šest let odvetniški uradnik, išče posla. — Naslov: A. Trobec. Sv. Ivan — Trst. 762

Aparat od 50 luči na gas s cevimi in lampadami, prodaja g. Leban v Trst, ulica Giulia 29. 114

Za vsakovrstne naročbe mineralnih vod, obrnite se na centralno zalogo vseh naravnih mineralnih vod
Angelo Devetak -- Trst
ulica Acquedotto 22. — Tel. 1448

M. SALARINI
v ulici Ponte della Fabbra št. 2.
(Vogal ul. Torrente.)

Pomlad! **Poletje!**
Zaloga oblek in površnikov
za gospode, dečke in otroke, velik izbor platnene obleke in kostumov, raznovrstne jope ter rumena in modra obleka za delavce.
Nov dohod blaga za obleke po meri, koje se zvrše točno in hitro po zelo nizkih cenah.
Na deželo vzorci brezplačno in franko.
PODRUŽNICA:
„ALLA CITTA DI LONDRA“
ul. Poste nuove št. 5. (vogal ul. Torre bianca)

Ivanka Doreghini
TRST -- ulica Madonnina št. 8
VELIKA ZALOGA
pohištva, manufaktur, ur, slik, zrcal in tapetarij.
Popolne spalne in obedovalne sobe.
Moške obleke na izbero.
UGODNE CENE.
Prodaja proti takojšnjemu plačilu in tudi na obroke.

EDINA PRILIKA
Da se napravi prostor konfekcionirane blaga za moške in ženske, prodaja se v skladišču manufakturnega blaga
Vittorio Gasparini fu Giovanni
TRST CORSO št. 34 — TRST
na mestu vse blago, ki se nahaja sedaj v zalogi: platno, mušlin, trliž, perkal, zefir itd. itd. pod tovarniškimi cenami.

VERA je najboljša tinktura za lase. V isti ni nikakih škodljivih stvari.
Dobi se plavolaso, kostanjevo, črnkasto, črno barvo.
Steklenica 3^a — K v odlikovani lekarni PRENDINI
Pošiljate po poštne povzetju.

Največa zaloga stekla in porcelana
Popolnoma konkurenčne cene. za domačo rabo in gostilne

Jakob Hirsch
TRST, ulica Cavana 15
(nasproti škofjski palači)

Vrsta vrčka št. 5. Vrsta vrčka št. 4.

Hiša se prodaja blizu Šklednja s petimi prostori, pitno vodo in 3300 goldinarjev. Naslov pove „Inseratni oddelek Edinosti“. 816

Prazno sobo s hrano išče pri pošteni družini uradnica, v sredini mesta. Naslov pri „Edinosti“.

Prodajalnica jestvin z velikim skladiščem in kuhinjo se odda v najem za gl. 180, ali pa se prodaja za gl. 800, v ulici Giuseppe Caprin št. 12. 817

Odda se v najem štiri sobe in kuhinjo. Gasperečič, sv. Ivan št. 336. 616

Vina namizna in buketna, bela in črna najfinejših vipavskih vrst od 56 litrov naprej. Tro-pino v e c naraven — oddaja Maks Ličen, velepos. v Rihensberku. 769

Išče se kovaškega učenca. Oglasiti se je v kovačnici ulica Molino a vapore št. 4 Trst. 807

25% letnih čistih obresti plača trgovsko-denarni zavod privatnim osebam na uloge čez K 1000. Odkaz vsakodobno. Prijave naj se pošilja na „Dioničko društvo“ Zagreb (Postrestante) 810

Prodaja se obešala, postelje, opravila za spalne sobe najfinejega dela, kuhinjsko opravilo „Secession“, mozaično umetniško mizico, vredno 1200 K. — Izvršuje naročbe vsake vrste. Mizar, Trst, ulica Cereria št. 2.

Mizarska zadruga v Solkanu
Sprejme za Egypt
spretnega mizarja
neozajenega, ki zna popolnoma izdelovati pohištva in vsa mizarska stavbena dela. **Plača mesečnih 100 frankov** ter prosto stanovanje in dobro hrano. Obvezati se mora na 2 leti. Ponudbe takoj na predsedstvo **Mizarske zadruge v Solkanu.**

Zaloga ovsia in klaje
Prodaja tudi koruzno perje za postelje.
M. ud. ZERQUENIK
ulica Luigi da Palestrina 2 (ogel ul. Coroneo)

Naznanjam slavnemu občinstvu, da sem prevzel — — — — —
prodajalnico jestvin
v ulici Giulia št. 90
ter jo opremil z vsemi v to spadajočim predmeti. Moka, kava, riž, olje, milo itd
Vse po nizkih cenah
Za mnogobrojni obisk se priporoča
IVAN KLUN.

FRANCESCO S. DONATI
elektrotehnik
TRST, ulica dell' Acquedotto št. 25
Autorizovana elektrotehnična delavnica s pridelano mehanično delalnicco
Sprejema vpojavo električne razsvetljava, svonov, telefonov, strojev, kakor tudi mehanična dela, ki se v zvezi s elektrotehniko, kakor poprave dinamičnih motorjev in presnovne svetiljk kakorinoga si bodi sistema.
Cene jako zmerne in izvrševanje popolna.

Električno vpeljavo
izvršuje
Franjo S. Dalsasso
TRST
ulica S. Spiridione št. 6.

KJIGOVEZNICA
Tovarna trgovskih registroy
Gustavo Tassini & Figlio
Trst, Via Porporella št. 5 - ogel Via della Sanita

Tapecirarska delavnica
Alberto Sencich
Trst, via Ciziano Vecellio št. 4
vsprejema vsako tapecirarsko delo in tudi popravljanja.
CENE NIZKE.

Podpisani sem v ulici Lax zaretto veeohlo št. 19 na voglu ulice San Giorgio) otvoril
ZALOGO VINA
na domačo rabo, pridelak iz svojih vinogradov v Bolu (otok Brač) in ga prodajam v sodčkih in steklenicah. Ze sam kraj Yam sgotovlja, da je kakovost najboljša. Da zamorem cenjenim odjemalcem jameti za pristno vino, sem sklenil, da ga dobivam v originalnih sodčkih naravnost iz svojih kletv v Bolu in da ga tako razpolijam tudi na stanovanju.
Za krčmarje in gostilničarje primerne cene.
V radi, da me počastite s Vašo naročbo belezim se najhaneje
IVAN CVITANIC.

Zdravljenje krvi
Čaj „Tisočerni cvet“ (Millefiori)
Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim sluca'em, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemeroidam. J eden omot za zdravljenje stane 1 K ter se dobiva v odlikovani lekarni
PRAXMARER „fi due Mori“ Trst, veliki trg

Pekarna in slaščičarna
Alojz Gul
Trst, ulica della Caserma št. 17
PRODAJA: 3-krat na dan svež kruh
in pošilja na dom ob vsaki uri;
najfinejšo moko vsake vrste;
vino v buteljkah in likerih.
Sprejema naročila in posluži v določenem času, restavracije, gostilne, krčme in kavarne.
Cene po dogovoru.

Prva in edina pisarna v vojaški stvari
koncesionirana od vis. c. k. namestništva
ulica Bachi št. 12, II. nadst.
(uhod pod prehodščem.)
Daja nasvete in informacije o vsem, kar se tiče novačenja in vojaške službe.
Izdeluje in odposilja vsako vrsto prošelj vojaškega značaja — oproščanje od vojaških vaj in kontrolnih shodov, enoletno dobrovoljstvo, ženitba, dozezanje zakonitih ugodnosti glede prezenčne službe vsprejetja v vojaške sole itd. itd.
Pooblaščen je zastopati stranke pred upravnimi oblastnjami.
Posreduje v najtežavnijih slučajih.
Reševanje hitro in točno.
URADNE URE:
Ob delavnikih od 9.—12. predp. in 4.—7. popol. Ob nedeljah in praznikih od 10.—12. popoldne.

EDINA HLADILNA PIJAČA JE:
Šumeči citrat ZIRILLI
Šumeci citrat „ZIRILLI“ od vseh cenjen radi neoporečnih higijeničnih lastnosti, napravi jako prijetno, okusno in hladilno pijačo

Ker se da hitro napraviti in radi svojih dobrih lastnosti ne bi smel manjkati v nobeni družini.
Nobena pijača ni tako zaželjena kakor ta hladilna pijača, posebno pa v poletnem času in v toplih krajih, kjer se jo porabi v veliki množini.
Šumeči citrat „Zirilli“ je, čeprav ni zdravilo, izvrstno sredstvo proti želodčnim boleznim. Slabi tek, duh iz želodca, suhota jezika, bljuvanje in pregretje neha takoj, ako se pije to hladilno pijačo samo kot odžejajočo. Vsi oni, ki slabo prebavljajo, bi morali rabiti ta izdelek, ki nadkriljuje vse druge pijače te vrste.

Zaprtoost, ki se pojavlja sedaj tako pogostoma, za kar se rabi navadno vsakovrstna mečila, izgine takoj, ako se pije Šumeči citrat „Zirilli“, kateri vzdržuje telo v popolnem redu. Potniki, letoviščarji, oni ki morajo dosti sedeti ali pa so daleč od zdravniške pomoči so vedno pre- skrbljeni s to pijačo, ki jo rabijo v slučaju zaprtosti ali slabosti, tembolj, ker se ohrani dolgo časa radi zrnate oblike, kar daje možnost, da se nosi vedno pri sebi.
Šumeči citrat „Zirilli“ je vrhu tega najvspešnejše sredstvo proti morskii bozni.

NB. Šumeči citrat „Zirilli“ ni enak drugim izdelkom slabe vrste, katere se prodaja, ampak ima jako prijeten okus, in napravi izvrstno šumečo limonado. Ako se kupuje na drobno, paziti je treba na prevaro; pokusiti je treba, ako ima limonadov okus. V steklenicah nosi znamko tvrdke

Telefon št. 1863. Tovarna: Trst, ulica Alessandro Manzoni št. 6. Telefon št. 1863.